

SOK BŰN ÉS KEVÉS ERÉNY

SOK BŰN ÉS KEVÉS ERÉNY

Olaszország közelről

A kiszámíthatatlanságnak megvannak az előnyei, de a vakfoltjai is. Azok a pillanatok, amikor arra vársz, hogy a tisztánlátás magától megérkezzen. És meg is érkezik. Csak tudni kell várni. Ami nem olasz tehetség. Semmi előzetes terv. Semmi tervezés. Ez azoknak fenntartott munka, akiket busásan megfizetnek, hogy elgondolkodónak látszanak, miközben a valódi adat az ösztönhöz és az intuíciónak marad kötve. Két abszolút érték. Sosem feledve, hogy rátermett nők fiai vagyunk. Ezt soha ne feledd. Az amerikaiak úgy hívják: *ork in progress*, és könnyedén mondják ki. Nekünk, olaszoknak nincs menedzseri látásmódunk. Kétezer év után még mindig a pozícióinkat védjük. Azon vitatkozunk, kié volt mi, és soha nem azon, hogy valójában kié volt mi. És mindig az ókori rómaiakat emlegetjük. Vízvezetékek és latrinák ügyes építőit. Az alávetés, az uralkodás, a bitorlás és a megkülönböztetés mestereit. Végtelen szórakozásba és orgiába csomagolva. Sok bűn és kevés erény. Egy nép, amely keresztre szegezte azt a kollégát, aki kétezer évvel ezelőtt érkezett, egy szóval és egy könyvvel a kezében. Nem azért jött, hogy bejelentse Bezos és az Amazon érkezését. Azért jött, hogy megmutassa, hogyan épül fel és kerül tulajdonba egy üzlet más bőrére. Kétezer évvel később a gyóntatószék még mindig ugyanabban a helyiségben áll. A bűnök ugyanazok. Csak a vezeklést tárgyalták újra.

Egy nép, amely mindent elveszített, és maradtak neki a nyilvános vizeldék, meg egy kormány, amely úgy kormányoz, ahogy az ember sietve imádkozik. Csukott szemmel. Betanult szavakkal. Az elme már az ajtón kívül. *ashingtontól* védelmet kérünk, és szuverenitásnak nevezzük. *Brüsszeltől* pénzt kérünk, és méltóságnak nevezzük. Aztán úgy megyünk áldozni, hogy az egyik kezünk még

mindig valakinek a zsebében van. Az egyház legalább beismeri, hogy vannak dogmái. A mi politikánknak ugyanazok a dogmái, csak józan észnek hívja őket. Mindkettő azt kéri, hogy ellenőrzés nélkül higgy. Csak az egyikükben van annyi tisztesség, hogy hitnek nevezze. És van egy lecke, amelyet ez az ország soha nem tanult meg, pedig évszázadok óta áll az oltárai előtt. A látszólagos alávetés az igazi rejtett hódítás. Csak az tudja elolvasni, akinek üres a zsebe. Míg az egyik oldalon gyűlik a tőke, a másikon valaki pontosan annyit tart a kezében, amennyit elbír, ahogyan a krupié dolgozik a kaszinóasztalnál. A ház soha nem emeli fel a hangját. A ház vár. Ami épp az az egy dolog, amiről megállapítottuk, hogy nem megy nekünk. Olaszország. Egy ország, ahová húsznapos nyaralásra jössz, jól eszel, aztán azonnal elmész. Mert nem olyan hely, amit ajánlanék.

Nando

2026 Ferdinando Frega — Nando the Scribe. Minden jog fenntartva.
Gillettenarrative.com